כבר הצטמק כל צרכו, וגם בהחזיר על שעה קלה לא משתבח ודמי להנ"ל בסעיף ס"ו. וכ"ש שאין להחמיר בספיקות דאולי לא נזהר באחד מדיני בישול וחזרה, דעיקר איסורו מדרבנן ומותר בספקא (כמוש"כ המ"ב בסי' שי"ח סק"ב).

ס"ח. שפך חמין לתוך הקדירה שע"ג הכירה [בין שהיא גרופה בין שאינה גרופה, אם המים לא עמדו על הכירה דאל"כ מותר בגרופה. ה"ה] והן חמין שיד סולדת, אין כאן משום בישול אלא משום איסור חזרה ולכן אפילו בשוגג אסור. וכן בנתן מים צוננין שהוחמו כל צרכן מע"ש ונצטננו. אבל נתן מים חיים יש לו דין מבשל בשבת ולדעת המ"ב יש להקל בשוגג אם הוא לצורך [ראה בסעיף נ"ו ובאיסור שהי' וחזרה החמירו יותר דקנסו שוגג אטו מזיד, אבל אם יש גם איסור בישול תליא בפלוגתא ר"מ ור"י אם קנסו בשוגג, ובזה תבין כמה דינים הנ"ל. ה"ה] (חזו"א שם).

ס"ט. היה מוטמן ונתנו בשבת ע"ג כירה וכן היתה קדירה נתונה ע"ג קדירה שע"ג כירה והסיר התחתונה ונתן עליונה ע"ג כירה דינו כהחזיר בשבת ואסור אפילו שוגג ואפילו מבושל כל צרכו כל שהוא מצטמק ויפה לו על דרך שכתוב לעיל (עכ"ל בחזו"א שם).

הגוזז

א. מלאכת גוזז מיקרי: כל פעולה שיש בה משום עקירת דבר ממקום גידולו הטבעי, לפי זה אסור לגזוז ולתלוש צמר או שער או נוצות מהבהמה חיה ועוף, בין כשהן חיים ובין כשהן מתים אפילו רק מהעורות שלהן (שם). וכן אסור להסיר השערות באמצעים חימיים או ע"י חשמל (מלבד איסור הבערה).

ב. אותם בני אדם המלובשין בעורות של בהמה חיה צריכין ליזהר שלא יתלשו מן השער שלהן בשבת, ובספר חסידים אוסר ליקח הכנים מן העורות. (סי' ש"מ).

ג. אסור לתלוש או לחתוך כל דבר שמחובר להאדם בין מעצמו ובין מאחרים לכן אסור לחתוך או לתלוש אפילו שערה אחת או צפורן אחד [ואשה שחל ליל טבילתה בליל שבת ושכחה ליטול הצפרנים מע"ש תעשה שאלת חכם]. והתולש שערה אחת לבנה מתוך השחורות אסור גם בחול משום לא ילבש גבר שמלת אשה (שם).

ד. אסור לחתוך יבלת מגופו בין ביד בין בכלי בין לו בין לאחר אפילו בשיניו אפילו היא יבשה דעומדת להתפרק לבסוף מעצמה (שם).

ה. חתיכות עור המדולדלת מבשרו וכן ציצין שהם כמו רצועות דקות שפרשו מעור האצבע סביב הצפורן אפילו נתלש רובה ומצער לו אסור לתלוש ביד וכ"ש בכלי אבל צפורן שנפרש רובה ומצער לו מותר לתלוש ביד, ויזהר שלא יוציא דם (שם ובסי' שכ"ח) ולפעמים נמצא בתוך האף כעין ציצין ויש ליזהר שלא יגרד בכח.

ו. מהאמור נלמד שאין שום היתר לסרוק השערות בשבת וכן אפילו עם מברשת ששערותיו קשות דא"א שלא יתלש איזה שער ומ"מ במברשת של שערות רכות ומיוחדות לשבת מותר (אחרונים). וגם בזה י"א שלא יסרוק ממש אלא להשכיב השערות (עי' מנ"ש).

ז. וכן בפאה נכרית יש ליזהר אף שיש ללמד זכות על המקילין בזה אבל כל אדם ילמד בתוך ביתו שלא לסרוק בפיאה נכרית אלא באופן דמותר בשערותיו (ראה מזה במנ"ש).

ח. ומי שיש לו בשערות דבר המצערו יזהר להסירו בנחת (שם).

ט. י"א דצריך ליזהר כשאוכל בשבת עוף שלא יתלוש הנוצות הקטנים מעל הבשר אפילו אם רוצה לאכול הבשר מיד (שו"ת זית רענן). אבל הרבה מתירים דכיון דכבר נתבשל כתלושין דמי (שם).

י. המנקה דבר החוצץ מהצפרנים צריך ליזהר שלא לגרור בצפורן (אחרונ' מובא בבה"ל סי' קס"א).

הדפסה ברזולוצית מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה
ברית עולם - (הלכות שבת המצוים) זילבר, בנימין יהושע בן ברוך עמוד מס : 75 הודפס ע"י אוצר החכמה